

РЕШЕНИЕ

№ 3843

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 13.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **28** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба от Х. С. У., гражданин на И., против решение № 734/01.11.2012г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т. 4 във връзка с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ на жалбоподателката е отказано предоставянето на бежански и хуманитарен статут.

Жалбоподателят твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, поради допуснати съществени нарушения на чл. 35 и чл. 36 от АПК и противоречие с материалния закон. Конкретните доводи се свеждат до твърдения, че административният орган не се е съобразил с нормата на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ съгласно която при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети страни и ако молителят е положил достатъчно усилия да обоснове искането си за закрила и е дал задоволително обяснение за липсата на доказателства, изложеното се приема за достоверно, а липсата на достатъчно доказателства за преследване не може да обоснове отказ за предоставяне на статут. Обстановката в И. според жалбоподателя е преценена безкритично и безрезервно като не е съобразена с разпоредбата на чл. 15, б. „в” от директива 2004/83/ЕО.

Искането до съда е за отмяна на решението с произтичащите то това последици. В представените по делото писмени бележки на процесуалния представител на жалбоподателя, назначен по реда на ЗПП, се излагат допълнителни съображения за

несигурността на ситуацията в страната на произход, основани на официалните данни от интернет сайта на МВнР.

Ответникът – председателят на Д. при МС, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна по съображения, че се касае за последваща молба за закрила, която не е обоснована с риск за живота на чужденеца или опасност, произтичаща от обстановката в страната му на произход. Изложените от жалбоподателя мотиви, че желае да живее в РБ са извън обхвата на закона. Подробни съображения за законосъобразност на отказа за предоставяне на бежански и хуманитарен статут са изложени в представения по делото писмен отговор на жалбата

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата от 28.12.2012г. е процесуално допустима като подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт и в преклузивния 14 – дневен срок по чл. 87 от ЗУБ, считано от връчването му на 14.12.2012г.

При разглеждането ѝ по същество и след проверка законосъобразността на обжалваното решение съгласно чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК, съдът намира следното:

Административното производство е образувано по молба вх. № 498/29.05.2012г. по описа на РПЦ – С., подадена от Х. С. У., гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място], И., по народност - кюрд, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Самоличността му е установена въз основа на подписана декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ.

Молбата е последваща по смисъла на §1 т.6 от ЗУБ – трета по ред, която е разгледана в производство по общия ред на основание чл.70, ал.2 от ЗУБ, предвид изтичането на тридневния срок по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ. Това се потвърждава и от представената по делото докладна записка на гл. експерт Й. И. от 04.06.2012г.

По предходните две молби е издаден отказ за предоставяне на бежански и хуманитарен статут, който е потвърден с влезли в сила съдебни актове.

В административното производство е установено, че Х. С. У., пристигнал в Република Б. нелегално през 2008г. С търсеция закрила са проведени интервюта, за които са съставени протокол рег. № УП 3566/20.05.2012г. и протокол № УП 3566/09.07.2012г. Пред интервюиращия орган жалбоподателят мотивира искането си за закрила със страх от завръщане в И., където работел като шивач в американска фабрика. Поради това терористи отвлекли сестра му и поискали откуп от 10 000 долара. Семейството платило половината от тази сума, в резултат, на което тя била убита. Това е причината за напускането на И.. Посочва, че вече три години живее в Б. и не може да се завърне в родината, където се страхува за живота си. Не може да отиде и в С. при родителите си, поради военните действия там.

Въз основа на проведените интервюта е изготвено становище на Й. И. - гл. експерт в Д., РПЦ – [населено място], в което е направено предложение да се откаже предоставянето на бежански и хуманитарен статут.

В административната преписка се съдържа и справка относно обстановката в И. и по-конкретно състоянието на сигурността в [населено място] вх. № 1144/05.03.2012г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански

фонд” при Д..

Видно от писмо изх. № Т-4471/04.07.2012г. на директора на Специализирана дирекция „Т” – Д. е дадено становище, че не се възразява да бъде предоставена закрила на Х. С. У., гражданин на И., в случай че отговаря на условията на ЗУБ.

Производството е приключило с издаването на оспореното решение 734/01.11.2012г. на председателя на Д., с което на жалбоподателя е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В хода на съдебното производство не се представят нови доказателства от страните, въпреки дадената от съда възможност.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 75, ал.1 от ЗУБ – председателя на Д. при МС, който е овластеният от закона орган да вземе решение за отказ да се предостави статут по чл. 75, ал.1, т.2 и т. 4 от ЗУБ в производството по общия ред.

При издаването му е спазена предвидената от закона писмена форма. Решението е мотивирано съгласно изискването на чл. 75, ал.2 от ЗУБ като са обсъдени фактите от бежанската история, посочени от жалбоподателя в хода административното производство и е извършена преценка на ситуацията в страна на произход.

Не се констатираха съществени нарушения на административната процедура, предвидена в специалния закон. Възраженията в жалбата за нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК, са неоснователни. Административният орган е изяснил фактите от бежанската история на жалбоподателя, като е съобразил наведените в административното производство факти и обстоятелства от търсеция закрила и ги е съобразил с основанията за предоставяне на статут по ЗУБ. Изяснена е и обстановката в страна на произход, като същата е съобразена при издаването на оспореното решение.

В съответствие с изискването на чл. 41, ал.1, т.1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 7 от ЗУБ е взето становище на Д. по подадената молба за закрила.

Отказът за предоставяне на закрила съответства на материалния закон.

Въз основа на събраните по делото доказателства и изложените от търсеция закрила факти и обстоятелства, не се установяват предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ предпоставки за предоставяне на закрила.

Съгласно чл. 8, ал.1 от ЗУБ статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване, поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

От изложените в проведените интервюта факти и обстоятелства от бежанската история на Х. С. У., не се установява, да е бил обект на преследване по смисъла на цитирана разпоредба. Административният орган законосъобразно е съобразил противоречията в изложените в третото по ред административно производство факти от бежанската история на жалбоподателя с фактите, посочени в предходните производства относно причините за напускане на И..

Не са налице и предвидените в чл. 9, ал.1 от ЗУБ условия за предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно цитираната норма такъв статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй

като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства - смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Нормата на чл. 9, ал.2 от ЗУБ регламентира, че тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. По силата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

Председателят на Д. при МС е обсъдил всички предвидени от закона хипотези и изводите, че за жалбоподателя няма реална опасност от изброените по-горе посегателства, се подкрепят от наличните по делото доказателства и съответстват на приложимата правна норма.

Данните за обстановката в страна на произход съгласно представената по преписката справка № 1144/05.03.2012г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” при Д., не могат да се квалифицират като въоръжен конфликт съгласно даденото тълкуване на чл. 15, б. „в” от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004г. в решение на С. от 17 февруари 2009 година по дело С-465/07. Ситуацията в И. и по-конкретно в [населено място], където жалбоподателят твърди, че е роден и живял, е обсъдена от интервюиращия орган в мотивите на оспорения акт, като изводите му за липса на тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ съответстват на материалния закон. Изложеното от процесуалния представител на жалбоподателя в представените по делото писмени бележки относно обстановката в И., въз основа на официалната информация от интернет страницата на МВнР на РБ и публикуваното от българските власти предупреждение за преустановяване на пътуванията до тази страна, освен, ако е крайно необходимо, не са от естество да определят ситуацията като въоръжен вътрешен или международен конфликт по смисъла на ЗУБ, който да е основание за предоставяне на хуманитарен статут.

Предвид всичко изложено, не се констатираха основанията по чл. 146 от АПК за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. С. У., гражданин на И., против решение № 734/01.11.2012г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия:

